

Coronavirus: només una turbulència d'informació?

«La Xina i els Estats Units viuen una guerra soterrada entre la potència dominant i la nova potència emergent»

Una de les coses que em crida l'atenció de tot plegat és la rapidesa per concedir l'estatus de crisi al coronavirus. Fa un mes pràcticament no estava en cap radar dels que van escanejant el panorama global (tot i que al mapa de riscos que elabora el World Economic Forum sempre hi apareix el d'una pandèmia). I de sobte, emergeix la notícia, en un raconet, per anar-se fent-se gran i passar a ser portada de telenotícies i de diaris de referència com el *Financial Times*. Entremig, en mitjans digitals marginals (al marge de tot, vull dir) també apareixen teories de la conspiració: que si el bitxo es va escapar d'un laboratori militar xinès... I també apareixen comentaris ètnicament saberuts que afirmen que això es deu a que aquesta gent (una cinquena part de la humanitat) es menja tot el que es mou i té potes i que per això es transmeten els virus de les bèsties a les persones. També es deia això de l'Ebola, com que es mengen els ratpenats i els micos... No deixa de ser un punt d'eurocentrisme força patent. Sobretot si tenim en compte que la pneumònia mata en un dia tants infants com persones ha matat el coronavirus fins a dia d'avui.

Vingui d'on vingui aquesta bestiola, en termes econòmics és el que se'n diu un cigne negre, un concepte desenvolupat per Nassim Taleb i que fa referència a un esdeveniment sorpresa amb poca probabilitat d'ocurrència però amb una gran capacitat de repercussió global i profunda. Si s'acabarà amb repercussions profundes i greus no ho sabem, però el pati estava esvalotat i va sortir el virus. La Xina i els Estats Units viuen una guerra soterrada entre la potència dominant i la nova potència emergent. La manifestació d'aquesta guerra soterrada és la guerra comercial, ara amb treva, que ara per ara van guanyant els Estats Units. De moment no es puguen tots els aranzels de totes les coses possibles. La Xina s'ha retirat en no tenir la capacitat de foc del seu adversari: els xinesos venen molt més als americans que al contrari i, de seguir per aquest camí convencional, tindrien les de perdre. Però els soldats de Mao també es varen retirar en el que es coneix com la Llarga Marxa i que els va portar fins a la victòria sobre Kuo Mi Tang a la guerra civil xinesa (no hi ha gran potència que no tingui una bona guerra civil de la que se'n puguin fer bones pel·lícules). L'ideòleg d'aquesta maniobra, la Llarga Marxa, era el pare de Xi Xing Ping, l'actual cap suprem de quasi tot.

I al bell mig d'una lluita de titans surt la bestiola en qüestió. I a Barcelona, a 9.339 quilòmetres en línia recta del bressol de la bèstia, es comencen a retirar els Amazon, Sony, LG, etc., del gran esdeveniment del MWC, que porta el nom de la ciutat, segons podria dir un expresident del Barça. Un ja no sap si es retiren perquè tenen informació de primera mà sobre el terreny i la cosa és més greu del que sembla (la comunicació de l'estat xinès no és un prodigi de transparència), o perquè és l'excusa perfecta per reduir unes despeses que venien a ser quasi obligatòries per mantenir el prestigi. Pel MWC i per Barcelona això sí que és un cigne negre del grossos.

Fent una mica de futurologia del que pot passar en un termini no massa curt però tampoc massa llarg, tenim per Barcelona, i no només per Barcelona, una decadència de l'economia dels grans esdeveniments internacionals com les fires i els congressos. Si ajuntem la necessitat de disminuir l'emissió de gasos d'efecte hivernacle i el risc d'expansió de pandèmies, potser això ens està donant senyals per a una futura evolució de les coses. Tot més virtual i augmentat, en aquesta direcció treballa la Indústria 4.0.

Per a la Xina global i el seu model de desenvolupament, segons titulava el *Financial Times* en un article d'opinió, s'acosta un moment Txernòbil? M'ho pregunto, però també em pregunto per

l'efecte bombolla d'informació que patim en utilitzar gairebé només fonts anglosaxones o occidentals, que són part interessada en tot plegat. Per suposat que hi haurà repercussions, com la disminució de l'activitat econòmica de tot tipus a la Xina i arreu, però això serà solament un indicador. I si fos l'excusa perfecta per acabar amb la globalització tal i com la coneixem i reforçar un regionalisme global que apunta maneres?